

Sygn. akt XII K 118/19

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie w XII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Wysokińska-Walczak

Protokolant: sekr. sąd. Dominika Hara

przy udziale Prokuratora Andrzeja Józwicka, Bogumiły Knap

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 r.

sprawy **D. N.**, urodzonego (...) w D., syna K. i J. z domu K.,

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 154/14, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 14 stycznia 2014 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby w wymiarze 5 lat. Orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej. Wyrok uprawomocnił się z dniem 28 marca 2015 r.;

II. Sądu Rejonowego w C. z dnia 14 maja 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 898/14, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 16 września 2014 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 09 lipca 2015 r. Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 1447/15/el udzielono skazanemu zezwolenia na odbycie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Orzeczoną karę pozbawienia wolności skazany odbył w całości w okresie od 25 stycznia 2016 r. do 24 maja 2016 r.;

III. Sądu Rejonowego w P. z dnia 04 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt II K 205/15, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 04 sierpnia 2014 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Zasadzono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Wyrok uprawomocnił się z dniem 05 kwietnia 2017 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 551/17/el udzielono zezwolenia na odbycie reszty kary 4 miesięcy pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. Na poczet orzeczonej kary zaliczono okres pobytu skazanego w areszcie śledczym od 02 czerwca 2017 r. do 13 czerwca 2017 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 września 2017 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 1046/17 uchylono udzielonego zezwolenia na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego reszty kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Zaliczono skazanemu na orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego pobytu w zakładzie karnym od dnia 02 czerwca 2017 r. do 13 czerwca 2017 r. oraz od okres kary odbytej w systemie dozoru elektronicznego od 15 czerwca 2017 r. godz. 07:57 do 25 sierpnia 2017 r., godz. 18:00 i w tym zakresie karę uznano za wykonaną. Orzeczona kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 10 października 2017 r. do 15 listopada 2017 r.;

IV. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XII K 276/16, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 06 marca 2014 r. do 08 lipca 2014 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Wyrok uprawomocnił się z dniem 14 sierpnia 2018 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt XII K 276/16 zaliczono skazanemu na

poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 05 października 2017 r., godz. 08:00 do 10 października 2017 r., godz. 08:00 oraz od 15 listopada 2017 r. godz. 08:00 do 23 listopada 2017 r. godz. 13:20. Orzeczona kara pozbawienia wolności jest obecnie wykonywana. Planowane wykonanie kary pozbawienia wolności przypada na okres od 12 października 2018 r., do 26 marca 2021 r.;

V. **Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 września 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K 254/19**, za czyn z art. 291 § 1 k.k., popełniony w okresie od 05 do 25 czerwca 2018 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w sprawie w okresie od 25 czerwca 2018 r., godz. 21:50 do 27 czerwca 2018 r., godz. 13:45. Wyrok uprawomocnił się z dniem 20 września 2019 r. Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana. Planowane wykonanie kary przypada na okres od 26 marca 2021 r. do 20 września 2021 r.

orzeka:

1. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1b k.k. oraz art. 569 § 1 k.p.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt **II K 154/14, XII K 276/16 oraz II K 254/19 i wymierza skazanemu D. N. karę łączną 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;**

2. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie umarza postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego;

3. na podstawie 576 § 1 k.p.k. stwierdza, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach o sygn.:

a/ XII K 276/16, tj. od 05 października 2017 r., godz. 08:00 do 10 października 2017 r., godz. 08:00 oraz od 15 listopada 2017 r. godz. 08:00 do 23 listopada 2017 r. godz. 13:20., od 12 października 2018 r. do 19 sierpnia 2019 r.

b/ II K 254/19, tj., od 25 czerwca 2018 r., godz. 21:50 do 27 czerwca 2018 r., godz. 13:45

5. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. O. kwotę 144 (stu czterdziestu czterech) złotych wraz należnym podatkiem od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez obrońcę z urzędu;

6. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia w całości skazanego od ponoszenia kosztów sądowych i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sędzia Agnieszka Wysokińska-Walczak

Sygn. akt XII K 118/19

UZASADNIENIE

W dniu 25 lipca 2019 r. do Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynął wniosek skazanego D. N. o wydanie wyroku łącznego.

Na rozprawie w dniu 26 listopada 2019 r. obrońca skazanego wniósł o wydanie wyroku łącznego przy zastosowaniu przepisów względniejszych dla skazanego, zgodnie z art. 4 k.k. i wymierzenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji. Z kolei Prokurator wniósł o wydanie wyroku łącznego w oparciu o przepisy obowiązujące po dniu 01 lipca 2015 r. i połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 154/14, Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 czerwca 2018r. w sprawie XII K 276/16 i Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 września 2019 r. w sprawie o sygn. II K 254/16 oraz wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności.

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, Sąd ustalił, co następuje:

D. N. został prawomocnie skazany następującymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 154/14**, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 14 stycznia 2014 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby w wymiarze 5 lat. Orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej. Wyrok uprawomocnił się z dniem 28 marca 2015 r.;

2. **Sądu Rejonowego w C. z dnia 14 maja 2015 r. w sprawie o sygn. akt II K 898/14**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 16 września 2014 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Wyrok uprawomocnił się z dniem 09 lipca 2015 r. Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 1447/15/el udzielono skazanemu zezwolenia na odbycie kary 4 miesięcy pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Orzeczoną karę pozbawienia wolności skazany odbył w całości w okresie od 25 stycznia 2016 r. do 24 maja 2016 r.;

3. **Sądu Rejonowego w P. z dnia 04 października 2016 r. w sprawie o sygn. akt II K 205/15**, za czyn z art. 178a § 1 k.k., popełniony 04 sierpnia 2014 r., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat. Zasądzono świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej. Wyrok uprawomocnił się z dniem 05 kwietnia 2017 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 551/17/el udzielono zezwolenia na odbycie reszty kary 4 miesięcy pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego. Na poczet orzeczonej kary zaliczono okres pobytu skazanego w areszcie śledczym od 02 czerwca 2017 r. do 13 czerwca 2017 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 września 2017 r. w sprawie o sygn. akt III Kow 1046/17 uchylono udzielonego zezwolenia na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego reszty kary 4 miesięcy pozbawienia wolności. Zaliczono skazanemu na orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego pobytu w zakładzie karnym od dnia 02 czerwca 2017 r. do 13 czerwca 2017 r. oraz od okres kary odbytej w systemie dozoru elektronicznego od 15 czerwca 2017 r. godz. 07:57 do 25 sierpnia 2017 r., godz. 18:00 i w tym zakresie karę uznano za wykonaną. Orzeczona kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 10 października 2017 r. do 15 listopada 2017 r.;

4. **Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XII K 276/16**, za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 06 marca 2014 r. do 08 lipca 2014 r., na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczono wobec skazanego obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych. Wyrok uprawomocnił się z dniem 14 sierpnia 2018 r. Postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie o sygn. akt XII K 276/16 zaliczono skazanemu na poczet kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 05 października 2017 r., godz. 08:00 do 10 października 2017 r., godz. 08:00 oraz od 15 listopada 2017 r. godz. 08:00 do 23 listopada 2017 r. godz. 13:20. Orzeczona kara pozbawienia wolności jest obecnie wykonywana. Planowane wykonanie kary pozbawienia wolności przypada na okres od 12 października 2018 r., do 26 marca 2021 r.;

5. **Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 września 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K 254/19**, za czyn z art. 291 § 1 k.k., popełniony w okresie od 05 do 25 czerwca 2018 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania w sprawie w okresie od 25 czerwca 2018 r., godz. 21:50 do 27 czerwca 2018 r., godz. 13:45. Wyrok uprawomocnił się z dniem 20 września 2019 r. Orzeczona kara pozbawienia wolności nie została wykonana. Planowane wykonanie kary przypada na okres od 26 marca 2021 r. do 20 września 2021 r.

Z opinii wydanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w P. wynika, że D. N. przebywał w warunkach izolacji od 13 października 2018 r., kiedy to został doprowadzony do jednostki, celem odbycia kary pozbawienia wolności.

Podczas odbywania kary został kilkanaście razy nagradzany, nie był karany dyscyplinarnie. Wobec przełożonych prezentował postawę regulaminową, relacje ze współosadzonymi ocenione zostało jako właściwe. W warunkach izolacji penitencjarnej ukończył kurs zawodowy. Skazany nie deklarował przynależności do podkultury przestępczej. Nie odnotowano u niego zachowań autoagresywnych ani agresywnych. Od 14 lutego 2019 r. karę pozbawienia wolności odbywał w systemie programowanego oddziaływania. Zadania realizował w stopniu dobrym. W czasie pobytu w izolacji zachowanie skazanego oceniane było jako właściwe, do momentu, gdy w sierpniu 2019 r. był uczestnikiem zdarzenia nadzwyczajnego, kiedy to oddalił się z miejsca zatrudnienia w systemie bez konwojenta.

Nadto, w sprawie skazanego (sygn. akt II K 154/14) nadal trwa dozór kuratora sądowego. Okres próby mija 28 marca 2020 r. Dozór ten dotychczas przebiegał w sposób zmienny. Skazany wprawdzie pozostawał w stałym kontakcie z kuratorem, jednakże wykazywał również skłonności do nadużywania alkoholu, pod wpływem którego zakłócał spokój rodziny.

Sąd zważył, co następuje:

Wydając wyrok łączny w przedmiotowej sprawie, Sąd orzekał na podstawie przepisów Rozdziału IX Kodeksu karnego, obowiązujących od dnia 01 lipca 2015 r., w których ustawodawca na rzecz nowej zasady łączenia kar podlegających wykonaniu, odszedł od stosowania ówczesnej konstrukcji zbiegu przestępstw.

Obecnie obowiązujący przepis art. 85 k.k. stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, zaś podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 k.k., w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa podlegające połączeniu.

Analiza dotychczasowych skazań D. N. wskazuje, iż do chwili oddalenia z jednostki, odbywał on karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. XII K 276/16, po której zaplanowane zostało wykonanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 września 2019 r. w sprawie o sygn. II K 254/19. Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 154/14 D. N. został skazany na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby. Ten z kolei mija 28 marca 2020 r. Z powyższego wynika, że - w rozumieniu art. 85 § 2 k.k. - wszystkie wymienione skazania podlegają wykonaniu, zatem w niniejszej sprawie możliwym było orzeczenie w stosunku do D. N. kary łącznej w oparciu o przepisy obowiązujące w chwili orzekania.

W związku z tym, że większość czynów popełnionych przez skazanego miały miejsce przed dniem 01 lipca 2015 r., dokonanie wyboru pomiędzy dwoma reżimami prawnymi, nastąpiło z uwzględnieniem zasady wyrażonej w art. 4 k.k., nakazującej, w przypadku zmiany ustawy, stosowanie ustawy obowiązującej uprzednio, w razie stwierdzenia, iż jest ona względniejsza dla sprawcy.

Badając sytuację skazanego w oparciu o przepisy obowiązujące przed dniem 1 lipca 2015 r., Sąd zobowiązany był wziąć pod uwagę związek czasowy, jaki zachodzi pomiędzy datami czynów w wyrokach jednostkowych a datami tych wyroków, nawet nieprawomocnych, celem ustalenia czy w niniejszej sprawie zachodzi sytuacja, w której dwa lub więcej czynów popełnionych zostało przed zapadnięciem wyroku pierwszej instancji co do któregośkolwiek z tych czynów. Podnieść zatem należy, że o ile powyższy materialnoprawny warunek spełniony został w odniesieniu do wyroków zapadłych przed Sądem Rejonowym w P. z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 154/14, Sądem Rejonowym w C. z dnia 14 maja 2015 r., Sądem Rejonowym w P. z dnia 04 października 2016 r. oraz przed Sądem Okręgowym w Warszawie z dnia 05 czerwca 2018 r. w sprawie o sygn. akt XII K 276/16, gdyż czyny co do których zapadły powyższe wyroki popełnione zostały kolejno 14 stycznia 2014 r., 16 września 2014 r., 04 sierpnia 2014 r. i w okresie od 06 marca 2014 r. do 08 lipca 2014 r., to kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 września 2019 r. w sprawie o sygn. II K 254/19, ze względu na okres popełnionego czynu (od 5 do 25 czerwca 2018 r.) nie mogłaby zostać objęta węzłem kary łącznej, co spowodowałoby konieczność jej odrębnego wykonania.

Jednocześnie orzeczona przez Sąd kara łączna pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, w skład której wchodzi orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie o sygn. II K 154/14 kara 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, orzeczona została na podstawie art. 87 § 1b k.k., a więc z przyjęciem, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Podnieść należy, że instrument ten nie został przewidziany w przepisach obowiązujących przed dniem 01 lipca 2015 r.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że wydanie w niniejszej sprawie wyroku łącznego pod rządami „starego” reżimu prawnego nie przyniosłoby korzyści skazanemu.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak określonych ustawą górnych progów wymiaru poszczególnych rodzajów kary łącznej, którą - w odniesieniu do kary łącznej pozbawienia wolności - jest kara 20 lat pozbawienia wolności.

Ustalając wymiar kary łącznej, Sąd może orzekać na podstawie jednej z trzech zasad: absorpcji, kumulacji i asperacji. Pierwsza z nich sprowadza się do orzeczenia kary łącznej w wymiarze najwyższej z kar jednostkowych lub kary łącznej. Orzekanie na podstawie zasady kumulacji sprowadza się do orzeczenia kary łącznej, sumującej kary tego samego rodzaju w jedną karę łączną, bez jakiegokolwiek obniżenia wymiaru tej sumy, z kolei wyrokowanie na podstawie zasady asperacji oznacza orzeczenie kary łącznej w wysokości pomiędzy karami orzkanymi przy zastosowaniu absorpcji i kumulacji.

W realiach niniejszej sprawy, granice wymiaru kary łącznej wynosiły od 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności – w przypadku zastosowania pełnej absorpcji, do 4 lat pozbawienia wolności – w przypadku zastosowania zasady pełnej kumulacji.

Zastosowanie jednej z powyższych dyrektyw wymiaru kary łącznej, wymagało od Sądu zbadania związków podmiotowo-przedmiotowego i czasowego, zachodzących pomiędzy zbiegającymi się czynami, jak również właściwości i warunki osobiste skazanego oraz jego zachowanie w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności. Podkreślić jednocześnie należy, iż niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Natomiast priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 marca 2018 r.

w sprawie o sygn. II AKa 76/18).

Nadto, pod rozważanie należało wziąć treść art. 85a k.k., zgodnie z którym, orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzekając w powyższym zakresie, Sąd wziął pod uwagę, że między przestępstwami, za które orzeczone zostały kary podlegające łączeniu nie zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy. Popełnione bowiem przez skazanego przestępstwa wymierzone były przeciwko różnym dobrom prawnym, tj. przeciwko mieniu i bezpieczeństwu w komunikacji. Jednocześnie Sąd uznał, że powyższe przestępstwa nie cechuje także bliskość czasowa – chronologicznie pierwsze z nich D. N. popełnił 14 stycznia 2014 r., a ostatnie w okresie od 05 do 25 czerwca 2018 r., co oznacza iż skazany przez ponad 4 lata naruszał porządek prawny. Nadto, okolicznością negatywnie wpływającą na wymiar kary łącznej jest fakt, że –jak wynika z danych o karalności skazanego – był on skazywany czternastokrotnie, co wyraźnie świadczy o lekceważącym stosunku do porządku prawnego.

Istotna przy wymierzaniu kary łącznej względem skazanego, była także opinia wydana przez Dyrektora Zakładu Karnego w P., która mimo początkowo pozytywnej prognozy, nie może w ocenie Sądu określona zostać mianem

pozytywnej, ze względu na karygodne zachowanie sprawcy, jakim jest ucieczka z jednostki. Podnieść należy, iż skazany do dnia dzisiejszego nie stawiał się do Zakładu Karnego, celem odbycia reszty kary pozbawienia wolności. Zachowanie D. N. jednoznacznie wskazuje, że orzeczona kara nie przynosi na chwilę obecną trwałych rezultatów resocjalizacji, a zatem proces ten winien być w dalszym ciągu kontynuowany.

W ocenie Sądu, na obecnym etapie brak jest jakiegokolwiek gwarancji, że skazany po opuszczeniu zakładu karnego, nie powróci na drogę przestępczą, zwłaszcza, że w przeszłości powracał już do popełniania przestępstw. Należy również pamiętać, że każda orzeczona kara, także ta wymierzona wyrokiem łącznym, powinna wpływać na przekonanie, że popełnianie przestępstw nie może ujść bezkarnie i spotyka się z odpowiednią reakcją organów państwa. Zlekceważenie zatem przez Sąd przedstawionych także tych negatywnych okoliczności, bez wątplenia pozostawałoby w sprzeczności z ideą sprawiedliwej kary.

Szereg wyżej przedstawionych czynników zdecydowanie przemawia za wymierzeniem względem D. N. kary o zdecydowanie wyższym wymiarze, aniżeli odpowiadający wysokości najwyższej kary jednostkowej, tj. kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, o którą wnioskował obrońca. Sąd zdecydował, że kara łączna na zasadzie asperacji, w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności będzie karą odpowiadającą potrzebom wychowawczym i zapobiegawczym względem skazanego, jak i stanowić będzie właściwą oraz celową reakcję na popełnione przez niego czyny.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd, na poczet orzeczonej kary łącznej, zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt XII K 276/16, tj. od 05 października 2017 r., godz. 08:00 do 10 października 2017 r., godz. 08:00 oraz od 15 listopada 2017 r. godz. 08:00 do 23 listopada 2017 r. godz. 13:20., od 12 października 2018 r. do 19 sierpnia 2019 r. oraz w sprawie o sygn. II K 254/19, tj., od 25 czerwca 2018 r., godz. 21:50 do 27 czerwca 2018 r., godz. 13:45. Sąd kierował się w tej mierze obliczeniami dokonаныmi przez administrację Zakładu Karnego.

O kosztach obrony z urzędu Sąd orzekł w oparciu o art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. O. kwotę 144 zł, powiększoną o kwotę podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę sprawowaną z urzędu, a na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 616 § 1 pkt 1 i § 2 pkt 2 k.p.k., Sąd zwolnił D. N. od kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.